

روش تدریس مفاهیم (کار در کلاس)

جدول ۱ (کلمات)

کار در کلاس

اعززی از **آن** جمله‌ای روز را با استفاده از کلمات زاده شده کامل نمایند و سعی کنند
معنای کلمات را به دلخواه بسازند.

علیحده هم کنم - پیروزی کنم - سعی - شریک شویم - شادی و گزند هستند

علیحده	علیحده	پیروزی	سعی
شادی	شادی	شریک شویم	شادی و گزند هستند
لذتمند	لذتمند	لذتمند	لذتمند
لذتمند	لذتمند	لذتمند	لذتمند
لذتمند	لذتمند	لذتمند	لذتمند

برای تکمیل جدول کلمات، نکته و پیچیدگی خاصی وجود ندارد و با روش‌های به کار رفته در سایر درس‌ها، جدول کلمات به آسانی تکمیل می‌شود.

۱— کلمه‌ی «أَرْبَاب» جمع «رَبّ» است ولی چون در فارسی «پروردگارها» مصطلح نیست، از این رو «خدایان» ترجمه می‌شود. به این ترتیب، کلمه‌ی «أَرْبَاب» با کلمه‌ی «إِلَهُه» که معنای دقیق آن «خدایان» است مشابهت دارد. البته «إِلَهُه» را غالب، «معبدان» ترجمه می‌کنند و در این صورت، اشتباہی پیش نمی‌آید.

۲— **حنیف**: از ریشه‌ی حَنَفَ به معنای تمایل به حق است. بنابراین، حنیف کسی است که به حق تمایل و گراش دارد؛ حق را می‌پذیرد و به تعبیری حق جو است. چنین فردی در اعتقادات خود حق پذیر و حق جو، یکتاپرست خواهد بود.

۳— **اتَّبَعُوا**: پیروی کردن. فعل ماضی است و با «اتَّبَعُوا» که فعل امر است، بسیار مشابه دارد. لذا باید توجه داشت آموزان را به نحو مناسبی به آن جلب کرد تا دچار اشتباہ نشوند («اتَّبَعُوا در

درس سوم آمده است).

۴- أَعْبُدُ: این کلمه نیز به «أَعْبُدُ» به معنای «عبادت کن» بسیار شباهت دارد («أَعْبُدُوا» در

درس ۷ سال اول آمده است).

أَعْبُدُ	
أَعْبُدُ إِلَهَهَا الظَّاهِرَةِ	to worship the apparent
لَا إِلَهَ إِلَّا مُحَمَّدُ	there is no god but Muhammad
لَا إِلَهَ إِلَّا مُحَمَّدُ مَا عَلِمْتُ	there is no god but Muhammad what I have not known
وَلَا إِلَهَ إِلَّا مُحَمَّدُ	there is no god but Muhammad
لَا إِلَهَ إِلَّا مُحَمَّدُ مَا لَمْ يَعْلَمْ	there is no god but Muhammad what I have not known

جدول ۲ (ترکیب ها)

دانشآموزان این تمرین را به روش درس‌های قبل و با نظرارت دبیر محترم در کلاس انجام می‌دهند و تصحیح می‌کنند.

برخی نکات قابل ذکر در این جدول، به شرح زیرند.

۱- لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ: عبادت نمی‌کنم آنچه را عبادت می‌کنید. کلمه‌ی «تَعْبُدُونَ» در جدول معنا نشده است تا دانشآموزان به کمک آموخته‌های درس عربی، معنای این فعل را از روی صیغه‌ی «أَعْبُدُ» حدس بزنند.

۲- وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ: و نه شما عبادت کننده هستید آنچه را (من) عبادت می‌کنم. کلمه‌ی «عَابِدُونَ»، اسم و به معنای «عبادت کنندگان» است. این کلمه به تناسب «أَنْتُمْ»، به صورت جمع آمده است ولی در فارسی، بهتر است مفرد معنا شود. خلاصه مفهوم جمله این است که شما نیز

آنچه را من عبادت می‌کنم، عبادت نمی‌کنید.

۳- وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ: و نه من عبادت کننده‌ام آنچه را عبادت کردید. «عَبَدْتُمْ» فعل ماضی مخاطب و به معنای «عبادت کردید» است.

۴- تَعَالَوْا إِلَيْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ: بیاید به سوی آنچه نازل کرد خدا.

جدول ۳ (تشخیص ترجمه صحیح)

دانشآموزان با این نوع تمرین نیز از سال قبل آشنایی دارند. مجددًا توصیه می‌شود که در صورت امکان، دانشآموزان عبارت‌های قرآنی را دقیق و کامل ترجمه کرده و آن ترجمه را با ترجمه‌های کتاب مقایسه کنند سپس، ترجمه‌های مربوط را بیابند و علامت بزنند.
در ترجمه‌های ارائه شده، فعل در آخر جمله آمده است.

نکته

۱ عبارت «وَ مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَ الْإِنْسَنَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ» هدف نهایی خلقت انسان را بیان می‌کند اما در آیات و سوره‌های قرآن، هدف‌های دیگری هم برای آمدن انسان به این جهان (دنیا) ذکر شده و نیز درجات و جایگاه و فلاح و رستگاری و سرانجام مؤمنان و متقيان بیان شده است. به هر

حال، هدف نهایی و جایگاه بلندی که انسان در نهایت، به آن دست می‌باید و مطلوب بزرگ اوست، عبودیت خدای متعال است.

۲ عبارت «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءاْمَنُوا لِمَ ...» در مورد افراد یا گروه‌هایی است که ادعاهایی می‌کنند؛ در حالی که پای‌بند آن‌ها نیستند و در حقیقت، به نوعی نفاق دچارند. البته گفتن مطالب درست و تبلیغ آن‌ها یا امر به معروف و نهی از منکر در هر صورت با وجود شرایط آن لازم است؛ گرچه شخص گوینده توفیق عمل به آن را نداشته باشد.

جدول ۴ (کاربرد کلمه من)

در ضمن این تمرین، یکی دیگر از معانی پرکاربرد «من» بیان شده است.

«من» در جمله‌های منفی و سؤالی معمولاً «من جنسیه» است و نفی و سؤال در مورد آن یعنی نفی وجود یا سؤال در مورد وجود آن چیز. مثلاً «ما لَهُمْ مِنْ نَصِير» یعنی از نوع ناصر و یاور چیزی برای آن‌ها وجود ندارد. این نوع جمله‌ها در فارسی دقیقاً با عبارت «هیچ...» بیان می‌شود؛ مثلاً جمله‌ی «برای آن‌ها هیچ یاوری نیست».

ترجمه‌ی عبارات به ترتیب به این صورت می‌شود :

- ۱- و هیچ خدایی نیست جز الله.
- ۲- و برای شما هیچ یاوری نیست.
- ۳- بگو : آیا هیچ علمی نزد شما هست؟
- ۴- و برای ستمکاران هیچ یاوری نیست.
- ۵- و برای آنان در زمین هیچ ولی و یاوری نیست.

شناخت

مرد اول علمی جهان، حافظ قرآن بود

و با اینکه هنوز هیچ اثربخشی از آن نداشته باشد، در آغاز این سال همچنان فرآورده شد. هر چند در سال ۱۹۷۹ هـ. هنوز نیز از این اختراعات از این اعماق بیشتر پنهان نگردید، اما در سال ۱۹۸۰ هـ. این اعماق را میتوان بسیار بزرگ نظر داشت.

لر بادسته فرگ، پن از ۹۰ میل کالس خاکهای در تهران ۱۷۷۰ هـ می. مورث خواهی
کند گفت: دلی این ساختکار و میتو بخت ازی نظری، مهار، المکری، داشتن بخشندهان و داشت امروزی

سورة العنكبوت

1

میرا اول نسل میں۔ ملکہ لاری

در پیش از این سال ۱۹۶۲ می-ش، بر یکی از سمههای شهر خوش، گوشه‌ی چشم به
جهانی که از آنها که را می‌بینیدم نیست. اگر همان مسیر را در میان این روز و مرد و زن
برداشت و مبارز افکار و افلاطون، یعنی چهاتر روحی می‌رسید، او و زنی را که
با شکلی از آنها می‌گذرد، باید از این راه را در عالم انسانی داشت. ماقبل این روزی،
و اگر بازگشت همچنان را یکی می‌دانم اینکه می‌دانم که این که در عالم اسلامی
آنچه از آنها که از آنها می‌گذرد، در بر رسانیده اندیشه‌های اسلامی است. این
آنچه از آنها که از آنها می‌گذرد، در بر رسانیده اندیشه‌های اسلامی است. این
آنچه از آنها که از آنها می‌گذرد، در بر رسانیده اندیشه‌های اسلامی است. این
آنچه از آنها که از آنها می‌گذرد، در بر رسانیده اندیشه‌های اسلامی است.
حال است که از ۱۹۶۲ می-ش درآمد. از آن‌ای سال‌ها که تعلیم و تدریس در طبقه‌ی کنک، متوجه
نمی‌شود، آن که که خلیفه‌ی حجتی در این سال، این که شور و هرمه‌ی این که
آن که خلیفه‌ی حجتی در این سال، این که شور و هرمه‌ی این که خلیفه‌ی حجتی در این سال،
آن که خلیفه‌ی حجتی در این سال، این که شور و هرمه‌ی این که خلیفه‌ی حجتی در این سال،

3

هدف‌ها

- ۱**- آشنا کردن دانشآموزان با پروفسور حسابی به عنوان حافظ قرآن
 - ۲**- علاقهمند کردن آنان به الگو قرار دادن زندگی پروفسور حسابی
 - ۳**- ایجاد انگیزه برای تلاش جهت پیشرفت قرآنی و علمی در زندگی
 - ۴**- آشنا کردن دانشآموزان با پیام قرآنی «منزلت داشتمندان در قرآن».

روش تدریس

- ۱**- روحانی متن درس توسط دانش آموزان
 - ۲**- توضیحات دیر محترم درباره ارتباط بین علم و ایمان
 - ۳**- جمع خوانی داش آموزان از پیام قرآنی آیه ۲۸ سوره هی فاطر

۴—**گفت و گوی دانش آموزان درباره‌ی شخصیت علمی دکتر سید محمود حسابی، علامه محمد تقی جعفری و علامه مرتضی مطهری.**

نمونه موضوعات برای گفت و گوی بیشتر دانش آموزان

- ۱**— درباره‌ی «نظریه‌ی بی‌نهایت بودن ذرات» پژوهشی انجام دهید.
- ۲**— کدام موضوعات مربوط به علم فیزیک را می‌توان در قرآن یافت؟
- ۳**— چرا دکتر حسابی به عنوان «مرد اول علمی جهان» برگزیده شد؟

منابع برای مراجعه

- ۱**— علم و ایمان، شهید مرتضی مطهری، انتشارات صدراء، سال ۱۳۷۹.
- ۲**— زندگی نامه‌ی پروفسور حسابی، مرکز نشر آثار دکتر حسابی، سال ۱۳۸۰، بنیاد پروفسور حسابی.

روش بررسی تکلیف انس با قرآن در خانه (قسمت ب)

به روش درس‌های قبل، ابتدا تکلیف داشتم آموزان را بررسی کرده و سپس، با پرسش از ایشان، نحوه‌ی خواندن عبارت‌ها و ترجمه‌ی آن‌ها را ارزیابی کنید.
برخی نکات قابل ذکر در این جدول، به شرح زیرند.

۱- تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ يَبْيَنُّا وَ بَيْنَكُمْ : بیانید به سوی کلمه‌ای یکسان بین ما و بین شما. به معنای «کلمهٔ» که به صورت نکره (کلمه‌ای) معنا شده است و همچنین به حرف «که» که بعد از آن آمده است و معنای جمله را روشن می‌کند، توجه کنید. منظور از «کلمهٔ» در ادامه‌ی عبارت توضیح داده شده است که همان عبادت خدای یگانه، شریک قرار ندادن برای او و کسی را به جای او رب و صاحب اختیار نگرفتن است. این اعتقاد در میان همه‌ی ادیان توحیدی (یهودیت، مسیحیت و اسلام) یکسان و مورد اتفاق است.

۲- أَن لَا تَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا شُرِكَ يَهُ شَيْئًا : که عبادت نکنیم غیر الله (خدای یکتا) را و شریک نگیریم به (برای) او چیزی را. در جدول لغات، کلمه‌ی «أَعْبُدُ» معنا شده که مضارع متکلم وحده

است. در این عبارت، همان فعل به صیغه‌ی جمع آمده است. انتظار می‌رود دانش‌آموزان با توجه به آنچه از کتاب عربی آموخته‌اند، بتوانند آن را معنا کنند. در صورت لزوم، توضیح ضروری ارائه کنید ولی این توضیحات به تفصیل منجر نشود. قبلًا توضیح داده‌ایم که فعل‌های مضارع، به تناسب سایر اجزاء این جمله، گاه به صورت مضارع اخباری و گاه به صورت مضارع التزامی معنا می‌شوند. ترجمه‌ی چنین افعالی به هر یک از این دو صورت صحیح است ولی شکل مناسب‌تر را برای دانش‌آموزان توضیح می‌دهیم.

۳—ولَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَزْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ: و نگیرند بعضی از ما بعضی را خدایانی به جای خدای یکتا (الله). همان‌طور که می‌دانید، «دون» به معنای «غیر، جز» است. گاهی نیز مناسب است ترکیب «مِنْ دون» را، «به جای» معنا کنیم.

۴—يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَمْ تَكُفُّرُونَ بِيَاتِ اللَّهِ وَ أَنْتُمْ تَشَهَّدُونَ: ای اهل کتاب، چرا کافر می‌شوید (کفر می‌ورزید) به آیات (نشانه‌های) خدا، در حالی که شما شاهد و گواه هستید؟ یعنی، چرا در حالی که نشانه‌های پیامبری را در پیامبر اسلام به خوبی تشخیص داده‌اید و گواه هستید که با آنچه در تورات و انجیل آمده است تطابق دارد، باز هم آگاهانه به این نشانه‌ها کفر می‌ورزید و به پیامبر اسلام ایمان نمی‌اورید؟

درس ششم

درس ششم

این درس مخصوصی ای عزیزان را از تواریخ کوئی آن بخوبید و انتشار را
شامل نماید.

امراً يَعْلَمُونَ مِنَ الشَّهَادَاتِ الْأَرْبَعَةِ
يَسْأَلُونَ عَنِ الْأَمْرِ الْأَكْثَرِ الْأَرْبَعَةِ

مَلَ حَتَّى يَالْمُؤْمِنَةِ مَا أَتَيْنَاهُنَّا

وَمَا أَتَيْنَاهُنَّا هُنَّ إِيمَانُهُنَّا وَإِنْجَاحُ

وَيَقْنَعُونَ بِالْأَسْبَابِ

وَمَا لَوْلَيْنَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ

وَالْأَسْبَابُونَ مِنْ زَيْهُمْ

لَا يُفْرِقُنَّ أَحَمَّ مِنْهُمْ

وَلَعَنَّ لِهِمُ الْمُشَيْمَوْنَ

ذُرْتَ بَشَّعَ لِغَيْرِ الْإِسْلَامِ دَسْنَا فَلَنْ تَنْفَعَنَّ مُنْتَهَى

وَخَرَقَنَّ الْأَيْزَرَةَ مِنَ الْمُخَالِبِ مِنْ قِبَلِهِ

تَنْكَتَ بَهْرَمِيَ اللَّهُ فَوْسَا تَنْقَرَوْا تَعْذَّبَ إِيمَانَهُمْ

ذَلَّهُدَّا إِلَى الرَّسُولِ عَلَى

وَصَافَرَتِ النَّبِيَّك

وَاللَّهُ لَا يَنْهَا الْمَرْءَةَ الْأَقْلَمَسِنَ وَعِنْ

أَرْلَندَ غَرَّلَكَمَّا إِلَيْهِمْ لَعْنَةَ هَلْمَ

وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّبِيِّيَّنَ أَمْلَمَسِنَ

خَالِدِينَ فِيهَا

لَا يَخْلُقُنَّ مِنْهُمُ الْمَدَابِ وَلَا يَخْلُقُنَّ طَرَدَ

لَا الْدِينَ تَابِعًا مِنْ سَمَرْ دَلِكَ وَأَسْتَحْمَوا

روش تدریس و تمرین قرائت

تدریس و تمرین، رفع اشکالات و تصحیح اشتباهات، تلفظ حروف خاص عربی، تکلیف و ارزش‌یابی این درس براساس روش کلی و مطابق درس‌های قبل انجام می‌شود.

نکات خاص قرائت این درس

- ۱- تأکید بر بیان حروف مشدّد، به ویژه تشدیدهای متواالی و مواردی که در اثر ادغام پیش می‌آید، و اتصال حرکت قبل از حروف ناخوانا به ساکن یا تشدید در ترکیب‌های وَالثَّیَوَنَ، لَا نَفَرُقُ، يَهْدِي اللَّهُ، وَجَاءَهُمُ الْبَيْنَاثُ، لَا يُخَفَّفُ، لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ، ثُمَّ ازْدَادُوا، هُمُ الْضَّالُّونَ، مِلْءُ الْأَرْضِ، وَلَوْا فَتَدَیٌ.

۲- توجه به ناخوانا بودن «و» در کلمه‌های **أُولَئِكَ**، **جَرَأَوْهُمْ**.

۳- توجه به حالت وقف بر کلمات **مِنْهُ**، **حَقٌّ**، **بِهِ**.

۴- موارد ادغام، اخفاء و اقلاب که ممکن است مورد سؤال باشند یا حروف مشدّد را به وجود

آورند : **مِنْ رَبِّهِمْ**، **أَحَدٌ مِنْهُمْ**، و **مَنْ يَسْتَعِنْ**، **دِينًا فَلَنْ يُفْقِلَ**، **فَوْمَا كَفَرُوا**، **يُنْظَرُونَ**، **مِنْ بَعْدِ**، **غَفُورٌ رَحِيمٌ**، **فَلَنْ يُفْقِلَ**.

۵- تأکید بر تلفظ صحیح حروف خاص عربی، در صورتی که مهارت روحانی و روان‌روحانی دانش‌آموزان در حد مطلوب باشد. کلمات دارای حروف خاص عربی در این درس عبارت اند از : **عَلَيْنَا**، **عَلَى**، **إِسْمَاعِيلَ وَ إِسْحَاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْأَسْبَاطِ**، عیسیٰ، **أَحَدٍ**، **نَحْنُ**، **يَسْتَعِنُ** عَيْرٌ، **بَعْدَ**، **حَقٌّ**، **الظَّالِمِينَ**، **عَلَيْهِمْ لَعْنَةً**، **أَجْمَعِينَ**، **عَنْهُمُ الْعَذَابُ**، **يُنْظَرُونَ**، **إِلَّا الَّذِينَ**، **ذَلِكَ**، **أَصْلَحُوا**، **غَفُورٌ رَحِيمٌ**، **ثُمَّ ازْدَادُوا**، **هُمُ الظَّالِمُونَ**، **أَحَدِهِمْ**، **مِلْءُ الْأَرْضِ ذَكَرًا**، **نَاصِرِينَ**.

۶- برهیز از افراط و تکلف ورزیدن در تلفظ حروف.

روش تدریس مفاهیم (کار در کلاس)

جدول ۱ (کلمات)

کار در کلاس

تمدن	تکنولوژی	آزادی	حقوق
کار	جایزه	نامناسب	اگرچه
کتاب	لایهای	غیرمناسب	لایهای
کتابخانه	کتابخانه	کتاب	کتابخانه
کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه
کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه	کتابخانه

در جدول این تمرین، ۷ کلمه از ۱۴ کلمه، فعل است که دانشآموزان کمتر با آن‌ها آشنا هستند. تکمیل جدول و تکرار و تثبیت کلمه‌ها به شیوه‌ی درس‌های گذشته و با اتكا به آموخته‌های دانشآموزان، استفاده از کلمه‌های هم‌خانواده و ... به سادگی مقدور است.

برخی نکات:

۱- آَحَد: به معنای «یک» یا «یگانه» است و در جمله‌های منفی مانند «لَا تُفَرِّقْ بَيْنَ أَحَدٍ...» به معنای «هیچ یک» می‌آید.

۲- عَفَا: همان‌طور که می‌دانید، فعل ماضی و به معنای: عفو کرد، گذشت کرد و درگذشت است.

۳- در درس، کلمه‌ی «بَيَّنَ» آمده است که با توجه به معنای «بَيَّنَوْنَ»، دانشآموز باید معنای آن را پیدا کند. **بَيَّنَ**: طلب می‌کند، می‌جوید.

جدول ۲ (ترکیب‌ها)

به روش دروس قبل، دانشآموزان این تمرین را با ناظرات دیر محترم در کلاس انجام می‌دهند و تصحیح می‌کنند.

برخی نکات قابل ذکر در این جدول، به شرح زیرند.

۱- وَ مَا أَوْتَيَ الْبَيْوْنَ: وَ آنچه داده شد به پیامبران. در این عبارت، فعل «آوتی» مجھول «البَيْوْنَ» نائب فاعل آن است. همان‌طور که در جدول کلمات درس آمده است، اگر این فعل را با حرف اضافه‌ی «به» ترجمه کنیم، معنای عبارت روشن خواهد بود.

۲- عندهم العزة: تزد ایشان عزت (را). ممکن است این عبارت به صورت «تزد ایشان عزت است» معنا شود، این ترجمه را نمی‌توان غلط گرفت ولی باید دقت کرد که صحیح هم نیست. توضیح آن که این عبارت، دنباله‌ی عبارت شماره‌ی ۳ و قبل از عبارت شماره‌ی ۵ است. بنابراین، عبارت کامل که از آیه‌ی ۱۳۹ سوره‌ی نساء انتخاب شده، چنین است:

أَيْتَغُونَ عَنْهُمُ الْعَزَّةَ فَإِنَّ الْعَزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا

آیا می جویند نزد آن‌ها عزت را؟ پس (در حالی که) قطعاً همه‌ی عزت برای خداست. نکته‌ی دیگر این که «الْعَزَّةُ»، مفعول به «يَبْتَغُونَ» است؛ از این‌رو نمی‌توان این ترکیب را به صورت «نزد

ایشان عزّت است» معنا کرد. به هر حال، در اینجا باید سه ترکیب سوم تا پنجم را با هم معنا کنیم و توضیح لازم را به داش آموزان بدھیم.

نکته: همان‌طور که می‌دانید، قید «جمیعاً» که گاهی در آخر جمله‌های قرآنی می‌آید، معمولاً قبل از یکی از اجزاء جمله معنا می‌شود؛ مانند همین جمله که به صورت «همه‌ی عزّت...» معنا شده است.

۳- وَ شَهِدوا عَلَى أَنفُسِهِمْ: و شهادت دادند به ضرر خودشان. گاهی چنین عبارت‌هایی در فارسی به صورت «شهادت دادند علیه خودشان» ترجمه می‌شود. به عبارت دیگر، «علیه» که یک ترکیب عربی و به معنای «بر او» یا «بر آن» است، در فارسی برای چنین حالاتی اصطلاح شده است و معنای «به ضرر» می‌دهد.

۴- هَلْ جُزْءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا إِحْسَانٌ: آیا پاداش نیکی کردن جز نیکی کردن است؟ «احسان» مصدر و به معنای «نیکی کردن» است.

تمرین سوم ترجمه‌ی صحیح عبارت را ملاحظه نماید.

فتنَ عَلَيْهَا وَ اشْلَعَ

پس هر آن طور کرد و گز نیک آورد.
 پس آن طور کرد و گز نیک آورد.
فَأَبْغَرَهُمْ عَلَى الْأَطْهَرِ
 پس آجرسی را خداست.
 پس آجرس، آنچه‌ی امر است.
فَلَمَّا قَرَرُوا لِلَّذِينَ تَابُوا
 پس می‌آمرید کسانی را که توبه می‌کنند.
 پس پادشاه کسانی را که توبه کردند.
وَ اتَّبَعُوهُمْ نَسْبَلَكَ
 در راه توبه را بیرون می‌نمودند.
 در راه توبه را بیرونی می‌نمایند.
وَ أَنَّهُمْ لَنَهَارَ إِلَى الْمَسَاجِدِ لَكَبِيرُونَ
 و خدا گز نیمی می‌دهد که در ربع گزیان مبالغه می‌نماید.
 و خدا گز نیمی می‌دهد که مبالغه مبالغه گز نماید.

۳۷

جدول ۳ (تشخیص ترجمه‌ی صحیح)

شکل این تمرین، روش تدریس و نتایج آن، مشابه تمرین ۳ درس یک و بعضی از درس‌های دیگر است.

۱ در عبارت سوم «فَأَغْفَرَ اللَّذِينَ تَابُوا» دانش‌آموزان کلمه‌ی «اغفر» را نخوانده‌اند لیکن کلمه‌ی «یغفر» را که معنای آن «می‌آمرزد» است، در سال اول خوانده‌اند. بنابراین، می‌توانند حدس بزنند که معنای عبارت قرآنی بالا «پس می‌آمرزد ...» نیست و به این ترتیب، ترجمه‌ی صحیح و معنای «اغفر» را می‌آموزند. البته بهتر بود کلمه‌ی «اغفر» در جدول لغات آموزش داده می‌شد.

۲ در عبارت پنجم «وَاللَّهُ يَسْهُدُ...»، کلمه‌ی «یسهه» قبلًا معنا نشده ولی با توجه به این که در هر دو جمله معنای صحیح «یسهه» آمده است، جای تردید باقی نمی‌ماند و معنای آن به طور ضمنی آموزش داده می‌شود.

در همین عبارت، معنای «کاذب» و «کاذبون» برای دانش‌آموز معلوم و روشن فرض شده؛ بنابراین، جداگانه ذکر نشده است.

جدول ۴ (کاربرد حرف ب)

در این تمرین، در مورد «باء زائد» یا «باء تأکید» نکته‌ای بیان شده است. گفتنی است که تشخیص دادن این که در کجا «باء» زائد است یا فقط معنای تأکیدی دارد و در کجا باید معنا شود، به عهده‌ی ترجمه‌کننده (دانشآموز) است. در واقع، دانشآموز به تدریج با تمرین بیشتر و توجه به نکات آموزش داده شده و مفهوم عبارت و در نهایت، به کمک دبیر محترم، در هر مورد معنای درست را انتخاب می‌کند. این اتفاق در بسیاری از درس‌های دیگر نیز می‌افتد. مثلاً در درس فارسی وقتی برای یک لغت چند معنا داده می‌شود، انتخاب معنای مطلوب به عهده‌ی دانشآموز است. در این درس و این تمرین نیز همین گونه است؛ مثلاً در عبارت «وَمَا اللَّهُ بِغَافلٍ...» معلوم است که ترجمه به صورت «خداآوند به غافل نیست از...» غلط است و «به» در جمله‌ی فارسی زائد و ناصحیح است. توجه داشته باشید که رعایت نکته‌ی گفته شده در این تمرین و اصولاً نکات تمرین‌های چهارم درس سوم و درس‌های بعد، برای دانشآموزان الزامی نیست، گرچه به نظر می‌رسد که اغلب دانشآموزان با اندک توجهی خود به خود آن را رعایت می‌کنند. به حال، برخی از این نکات مورد توجه دانشآموزان است و یادآوری آن‌ها می‌تواند راه‌گشای باشد.

– در عبارت چهارم «آن یُحْيِي...» را «این که زنده کند...» یا «زنده کردن...» معنا می‌کنیم.

شناخت

مرا نظم قرآن خوش آمد نکو

شناسنامه
شناخت

مرا ناخوا فرق آن دویش آحمد خانلو

آحمد خدیجه خانلو ۱۹۷۵ و اهل پیشوای است. پس از آن که تحصیلات خود را در دانشگاه امیرکبیر و آزاد رساند، موفق به دریافت کارشناسی ارشد در ادب و زبان و ادب اسلامی شد. این درجه علمی او را در این زمینه بزرگ کرده است. او موفق شد، است که قرآن کریم و توحید الاله را به ترجیحی معرفت مراوری. بینیند خود او در این پایه به من مگردی.

لئن در دوران «التحرسی» مشغول تدریس قرآن و ادب اسلامی، آقازم به خوبی است زبانی ایلی فرقی تراویح که می‌کنم است در غالب ترجیحی دیگر نداشتم. این بود که تحسیم گرفتند قرآن را به گزینه‌ای ترجیح کنم که آن را ترجیح برای توحید اند و موقوتان و غیر اعمال علمی و ادبی چنان باشد. این تحسیم‌سرانه از امثال به تکمیل در این زمینه قرآن

گشت

لذات داشتند. اگر بگویم مطالعات قرآنی من کا آن (علم و ادب اسلامی) استانی بوده که قرآن را به دست ساخته و فقط به پروردخان ایشان بدمد می‌کند. ولی رفته‌رفته علاوه‌بر من به درگ میانی قرآن پیشتر نماید.

هدف‌ها

- ۱**- آشنایی کردن دانشآموزان با یکی از چهره‌های خدمتگزار در حوزه‌ی ادبیات برای قرآن کریم
 - ۲**- آشنایی کردن آنان با یکی از ترجمه‌های منظوم قرآن کریم
 - ۳**- ایجاد علاقه‌مند کردن دانشآموزان به خدمتگزاری قرآن کریم
 - ۴**- ایجاد انگیزه برای تلاش جهت الگو قرار دادن چهره‌های موفق قرآنی.

روش تدریس

- ## ۱- روحانی متن درس توسط دیر محترم با صدای رسا و بلند

۲- روخوانی از متن درس و جمع‌خوانی دانشآموزان.

نمونه موضوعات برای گفت‌وگوی بیش‌تر دانشآموزان

۱- شعر و نظم چه تفاوت‌هایی دارند؟

۲- مقایسه‌ی ترجمه‌ی روان یا تحت‌اللفظی آیه‌های ۸۶، ۸۹ و ۹۰ سوره‌ی

آل عمران با ترجمه‌ی قرآن منظوم امید مجد در همین آیات

۳- آیا علاوه بر امید مجد افراد دیگری قرآن را به شکل منظوم ترجمه کرده‌اند؟

۴- ترجمه‌ی منظوم قرآن با ترجمه‌های دیگر چه تفاوت‌هایی دارد؟

۵- برای ترجمه‌ی قرآن چه توانایی‌هایی باید داشته باشیم؟

منبع برای مراجعه

- قرآن منظوم، ترجمه‌ی امید مجد، انتشارات مجد، ۱۳۸۰.

روش بررسی تکلیف انس با قرآن در خانه (قسمت ب)

به روش درس‌های قبل، پس از بررسی تکلیف دانشآموزان، با پرسش از ایشان، نحوه خواندن عبارت‌ها و ترجمه‌ی آن‌ها را ارزیابی می‌کنیم.

برخی نکات قابل ذکر در این جدول، به شرح زیرند.

۱- قُلْ إِنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزَلَ عَلَيْنَا: بگو ایمان آور دیدم به خدا و آنچه نازل شد بر ما. با توجه به ترکیب جمله، روشن می‌شود که «ما» باید «آنچه» معنا شود و نافیه نیست.

۲- وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ : وَأَنْجَهُ دَادَهُ شَدَّ بِهِ حَضْرَتُ مُوسَىٰ وَحَضْرَتُ عِيسَىٰ وَپَیامبران، از سوی پروردگارشان. توجه داشته باشید که ترکیب «مِنْ رَبِّهِمْ» متعلق به فعل «اوته» است.

۳- لَا تُفْرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُونَ: فرق نمی گذاریم میان هیچ یک از آن‌ها و ما برای او فرمان برداریم. منظور از «آن‌ها» پیامبران الهی است؛ یعنی، بین هیچ یک از پیامبران الهی فرق نمی گذاریم. «برای او فرمان برداریم» یعنی «فرمان بردار او هستیم». عبارت‌های ۱ تا ۴، آیه‌ی ۸۴ سوره‌ی آل عمران را شاملاً می‌شود و ضمیر «له» در عبارت اخیر به «الله» که در انتدای آبه آمده

است، بر می‌گردد؛ یعنی، ما فرمان بردار خدا و تسلیم او هستیم.

۴- کَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ ايمانِهِمْ: چگونه هدایت می‌کند خدا قومی را که کافر شدند بعد از ایمانشان؟ به جایگاه حرف‌های «را» و «که» توجه داشته باشید. همان‌طور که می‌دانید، ضمایر متصل را به دو شکل می‌توان معنا کرد. مثلاً در این آیه، ضمیر «هم» می‌تواند «آن‌ها» یا «شان» معنا شود. گاهی تفاوتی نمی‌کند و گاهی «شان» مناسب‌تر است. در اینجا «شان» مناسب‌تر است.

۵- وَ شَهِدوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَ جَاءُهُمُ الْبَيِّنَاتُ: و شهادت دادند که پیامبر (اسلام) حق است و آمد برای آن‌ها دلایل روشن. «آن» در اینجا به صورت «که» معنا می‌شود.

درس هفتم

درس هفتم

شماره:

۱۰۰-۲۴۴ موروث ای همان را از پارک گوش کند و آن بخواهد و کشید را

۱- اَقُلْ نَبِيٌّ زَجْعَ لِلَّهِ
لَذِي سَكَلَةَ شَرَاقَ وَغَرَبَ لِلْمَعَاصِمِ
فَبِهِ مَا يَكُونُ نَهْدَى لِلْمَرْأَةِ
وَمَنْ ذَلَّمَ كَلَّا يَبْلُغَ
وَبِلَهِ عَلَى الشَّرِيْعَةِ الْمُتَّبَعَ إِنْ تَسْتَأْنِ
وَمَنْ قَرَرَ فِيَنَ اللَّهِ فَلَيْسَ مِنَ الْمُعَالِمِ
مَلَّ بِأَقْلَلِ الْكِتَابِ فَلَمْ يَلْخَلُونَ بِإِيمَانِ اللَّهِ
وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى الْمُغَلَّطِينَ
مَلَّ بِأَقْلَلِ الْكِتَابِ لَمْ يَعْلَمُوْنَ عَنْ سَبِيلِ الْحَقِيقَةِ مَا هُنَّ
لَمْ يَعْلَمُوْنَهَا بِمَمْحَا وَاللَّهُ شَهِيدٌ
وَنَّ اللَّهُ يَدْعُوْلِيْمَ الْمُتَنَاهِرِ
بِمَا كَانُواْ الَّذِينَ يَأْتُونَ
إِنْ لَخَسِعُواْ فَرِيْطًا مِنَ الْمُنْكَرِ الْكِتَابِ
بِرَزَوْكُمْ بَعْدَ اِبْرَاهِيمَ كَافِرُونَ

اَسْوَدَ يَقْلُوْبَنَ الشَّنَاطِيِّ الرَّصِمِ
يَسِّرَ اللَّهُ الرَّشِيْدِ الرَّصِمِ

لَنْ تَنْظُوا الْبَرَّ حَتَّىٰ تَنْقِهُوا بِعَالَمَيْهُونَ
وَمَا تَنْقِهُوا مِنْ شَرِّهِ لِلَّهِ بِمَدْحُوهَهِ
مَلَّ الْعَلَمِ كَلَّا يَلْبَسُهُنَّ بَرَاحَةَ
إِلَّا مَلَّهُ إِنْرَاسِلَ عَلَىٰ تَلِيهِ مِنْ قَتْلِهِ أَنْ تُلَلِّ الْتَّوْرَاةِ
مَلَّ فَلَّوْا بِالْتَّوْرَاةِ فَلَّالَّوْهَا إِنْ تَلَلَّ سَارِفِيْنَ
فَلَمْ يَشْرُقْ عَلَىٰ الْجَوَاهِيرِ مِنْ يَعْمَلَهُ
فَلَارْتَقَهُ مِنَ الْقَابِسِيْدَ
مَلَّ ضَلَالَ اللَّهِ
لَذِيْعُمَا يَلْلَهِ لِرَاعِيْهِ تَبَلَّهَا
وَمَا كَانَ مِنَ الشَّرِكِيْنَ

روش تدریس و تمرین قرائت

تدریس و تمرین، رفع اشکالات و تصحیح اشتباهات، تلفظ حروف خاص عربی، تکلیف و ارزش یابی این درس براساس روش کلی و مانند درس‌های قبل انجام می‌شود.

نکات خاص قرائت این درس

۱- تأکید بر حروف مشدّد، به ویژه تشیدهای متوالی و مواردی که در اثر ادغام پیش می‌آید، و اتصال حرکت قبل از حروف ناخوانا به ساکن یا تشید در ترکیب‌های تَنَالُوا الْبَرُّ، كُلُّ الطَّعَمِ، حِلَّاً، تُنَلَّ الْتَّوْرَاةُ، فَاتَّوَا، بِالْتَّوْرَاةِ، فَاتَّلُوهَا، فَمَنْ افْتَرَى، فَاتَّبَعُوا، لَذَّى، بِبَكَّهَ، حِجَّ الْبَيْتِ، مَنْ اسْتَطَاعَ، اَوْتُوا الْكِتَابَ، يَرْدُوْكُمْ.

۲- توجه به ناخوانا بودن «و» در کلمه‌ی **فَأُولَئِكَ**.

۳- توجه به حالت وقف بر ترکیب **شَرْلُ التَّوْرَاةُ** که «ة» باید به «ه» تبدیل شود.

۴- موارد ادغام، اخفاء و اقلاب که ممکن است مورد سؤال باشند یا حروف مشدّ را به وجود آورند : **تُنَفِّقُوا، حِلَالٌ لِّيَنِي، مِنْ قَبْلِ، إِنْ كُنْتُمْ، مِنْ بَعْدِ، بَيْتٍ وُضِعَ، مُبَارَّكًا وَ، هُدًى لِّلْعَالَمِينَ،**
إِيَّاهُ بَيْنَاتٌ مَّقَامٌ، وَمَنْ كَفَرَ، عِوَجًا وَ، فَرِيقًا مِنَ الظَّالِمِينَ.

۵- تأکید بر تلفظ صحیح حروف خاص عربی، در صورتی که مهارت روخوانی و روان‌خوانی دانش‌آموزان در حد مطلوب باشد. کلمه‌های دارای حروف خاص عربی در این درس عبارت‌اند از : **حَتَّىٰ، تُحِبُّونَ، عَلِيمٌ، كُلُّ الطَّعَامِ، حِلَالٌ، حَرَمٌ، عَلَىٰ، صَادِقِينَ، الْكَذِبُ، بَعْدٍ، ذَلِكَ، هُمُ الظَّالِمُونَ، صَدَقَ اللَّهُ، فَأَبِيعُوا، حَنِيفًا، وُضِعَ، لَذَذِي، لِلْعَالَمِينَ، حِجُّ الْبَيْتِ، مَنْ اسْتَطَاعَ، غَنِيًّا، عَنِ الْعَالَمِينَ، تَعْمَلُونَ، تَصْدِّونَ، تَبْغُونَهَا، عِوَجًا، بِغَافِلٍ، عَمّا، تُطِيعُوا، مِنَ الظَّالِمِينَ.**

۶- برهیز از افراط و تکلف ورزیدن در تلفظ حروف.

روش تدریس مفاهیم (کار در کلاس)

جدول ۱ (كلمات)

کار در کلاس

این اجر - جدول که را استفاده از کتاب نمایند کتاب شاید بخوبی کنید
کتاب را به خاطر بسازید.

الفاظی کنید - عربیست - جایگاه - نیکان - راست گفت

عده		جنس		ظرفیت	
Singular		Plural		Imperative	
است	مان	ا	مان	لطفوا	لطفوا
مان	مان	ا	مان	صلسل	صلسل
مان	مان	ا	مان	پنه	پنه

شكل و روش این جدول، تکمیل و آموزش آن مشابه جدول تمرین اول درس‌های گذشته است.

چند نکته

- ۱- تُنِقْوَا:** همان‌طور که قبلاً در تمرین چهارم درس سوم اشاره شد، گاهی لازم است فعل مضارع را به صورت مضارع التزامی – یعنی بدون پیشوند «می» – بیاوریم. در این درس، عبارت «لنْ تَنَالُوا الْبَرَّ حَتَّى تُنِقْوَا ...» را باید به همین صورت معنا کرد ولی از آنجا که کلمه‌ی «اتفاق کنید» ممکن است با فعل امر اشتباه شود، باید توجه دانش‌آموزان را به آن جلب کرد.
- کلمه‌ی «تُنِقْوَنَ» در این درس آمده است و وجود آن در جدول کلمات است.

- ۲- مِلَة:** هم به معنای آین و دین است و هم به معنای گروه و قوم.

۳- ان ... آلا : توجه داشته باشید که کلمات دیگری در میان آن قرار می‌گیرند،

در فارسی معادل «نیست ... مگر» می‌باشد. یعنی، هم در عربی بین «ان» و «اِلَا» و هم در فارسی بین «نیست» و «مگر» فاصله وجود دارد و کلماتی در این فاصله قرار می‌گیرند.

۴- آبرار: جمع «بَرّ» به معنای «شخص نیک» است. و «بِرّ» به معنای «نیکی»، «بَرّ» به معنای

«شخص نیک» و «بَرّ» به معنای «خشکی» هم ریشه‌اند.

جدول ۲ (ترکیب‌ها)

به روش دروس قبل، دانش‌آموزان این تمرين را با ناظارت دبیر محترم در کلاس انجام می‌دهند و تصحیح می‌کنند.

برخی نکات مهم در این جدول، به شرح زیرند.

۱- وَ مَا تُنْقِقُوا مِنْ خَيْرٍ: و آنچه اتفاق می‌کنید از خوبی (خیر). در قرآن کریم، «خَيْر» هم به معنای مطلق «خوبی» و هم به معنای «مال» به کار رفته است. منظور از این عبارت این است: آنچه از اموال خود اتفاق می‌کنید.

۲- اَنِي أَخَافُ اللَّهَ: قطعاً من می ترسم از خدا. حرف «از» معنای جمله را روشن می کند. ترس از خدا یعنی توجه داشتن به مقام بزرگ و الهی او، قدرت بی پایانش و عمل کردن به دستورات او که موجب رستگاری ابدی انسان است.

۳- اَنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرُ لِلْعَالَمِينَ: نیست آن جز ذکری (یادی) برای جهانیان. منظور از «هو»، قرآن کریم است.

۴- كَتَئِي يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ: تا باید تو را (به سوی تو) یقین. گفته اند که در این عبارت، منظور از «یقین» مرگ است؛ یعنی، تا مرگ تو فرا رسد.

جدول ۳ (تکمیل ترجمه ها)

با این نوع تمرین، فواید آن، روش آموزش و نکات آن در سال گذشته و در درس دوم امسال آشنا شده ایم.

۱- دانشآموزان کلمه‌ی «صدقوا» را نخوانده‌اند اما معنای «صدق» را می‌دانند و معنای «صدقوا» را خود باید نتیجه بگیرند.

۲- معنای «علانیه» قبلاً گفته نشده اما در زبان فارسی و برای دانشآموزان معلوم است.

جدول ٤ (كاربود ضمير فصل)

در این تمرین به ضمیر فعل اشاره شده است. ضمیر فعل بین مبتدا و خبر می‌آید و بر معنای آن تأکید می‌کند و اغلب معنای حصر می‌دهد. بنابراین، جمله‌هایی را که با ضمیر فعل می‌آیند، به چند صورت می‌توان معنا کرد؛ مثلاً «أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ» الف: ایشان همان رستگاران‌اند؛ ب: ایشان قطعاً رستگارند؛ پ: ایشان رستگارند.

ترجمه‌ی اول صحیح‌تر و دقیق‌تر است؛ زیرا با آوردن کلمه‌ی «همان» به جای «هُم»، معنای حصر و معنای «فقط» را در فارسی می‌دهد. ترجمه‌ی دوم که معنای تأکیدی دارد نیز درست است و ترجمه‌ی سوم دارای کمی اغماض ولی ساده‌تر است. توجه دانش‌آموزان را به این ترجمه‌ها و تفاوت‌های جزئی آن‌ها جلب می‌کنیم. بهویژه که در بسیاری از این گونه عبارت‌های قرآنی تأکیدهای جداگانه‌ای وجود دارد؛ مانند عبارت‌های دوم تا پنجم همین تمرین.

پادا ش رسالت

* * *

باب الفرج

اللهم إلهي اللهم إلهي عذליך الرحمن أهلن الشهداء نطلبونك لهم

١- المختصر
٢- الكتاب بعد الاربع ٤٣ من ١٢٥ و ١٢٦ . هذه الكلمة في ٢٢ من ٧٥
٣- المختصر

مروجہ شاہی کے تحت تاکر پلٹھاٹ سو، پس اپنے
غور گرفتہ است سر جہانی کاری ہے پاٹھانگانی کی لیلا۔
وہنسنیں ہے امام زین العابدین (ع) میں افسوس صفوی
حصیوت را۔ برومیں تکاکہ و خود را بے شامی پر مسک
و سر را بے سوری آن مطریت پند کر دیں گے۔

سماں مددی را کہ نسما را علاقاً کرد و بزید را بن نسما
سلط گردید۔

امام زین العابدین (ع) ظفری، را از من افکت، و چون خود چند
می شوک که حق و مظلوم را مشتبہ نہیں فرمایا۔

ای یوسف آغا! قرآن حکیمانی
بزمہ راضیح سردهد، ازی
— آیا آن اہ را علیکم اسی؟

هدف‌ها

- ۱** آشنا کردن دانشآموزان با جایگاه اهل بیت (ع) در قرآن
 - ۲** آشنا کردن آنان با برخی آیات مربوط به اهل بیت (ع)
 - ۳** علاقه‌مند کردن دانشآموزان به آشنایی با جایگاه اهل بیت در قرآن.

روش تدریس

- ۱**- رخوانی متن درس توسط دانشآموزان
 - ۲**- رخوانی و جمع رخوانی متن پیام قرآنی توسط دیر محترم و دانشآموزان
 - ۳**- گفت و گوی دیر محترم و دانشآموزان درباره ای اهل بیت (ع)

۴- گفت و گو درباره‌ی امام زین‌العابدین (ع).

نمونه م موضوعات برای گفت و گوی بیشتر دانشآموزان

- ۱- استخراج متن کامل روایت و قرائت آن در کلاس توسط دانشآموزان**
- ۲- اجرای نمایش نامه از متن درس توسط دانشآموزان**
- ۳- چه آیات دیگری در فضیلت اهل بیت (ع) در قرآن آمده است؟**

منابع برای مراجعه

- ۱- تفسیر نمونه؛ جلد ۴، صفحات ۴۲۶ تا ۴۴۰، انتشارات دارالکتب الاسلامیه.**
- ۲- تفسیر نمونه؛ جلد ۵، صفحات ۱۴ تا ۲۲، انتشارات دارالکتب الاسلامیه.**
- ۳- تفسیر نمونه؛ جلد ۲۰، صفحه ۴۲۰، انتشارات دارالکتب الاسلامیه.**
- ۴- تفسیر نمونه؛ جلد ۱۷، صفحه ۴۴۲، انتشارات دارالکتب الاسلامیه.**
- ۵- تفسیر موضوعی نمونه، بخش جهان‌بینی و امامت و ولایت. آیت‌الله ناصر مکارم شیرازی، ناشر مدرسه امام امیرالمؤمنین (قم) مهرماه ۱۳۷۰.**

لَكُمْ فِرَسٌ رَأَوْيَ الْعُصَمَاءِ حَتَّىٰ تَرَىٰ مَنْ وَجَدَ لَكُمْ بِهِ رَحْمَةً
لَكُمْ وَهُنَّ بِكُمْ فَرَائِسٌ فَلَا تَرْبَطُوهُمْ
لَئِنْ تَنْهَلُوا إِلَيْهِمْ خَشِنَتِ الْقُلُوبُ مِمَّا تَحْمِلُونَ
وَمَا تَنْقِمُوا مِنْ تَنْزِيلِ اللَّهِ يَعْلَمُ
لَلَّهُمَّ اتَّلِمُوا جِلَّةَ الْإِرْاعِيَّةِ خَلْفَكُمْ
وَمَا كَلَّمَ مِنَ الْأَشْتَرِ كِبِيرٍ
إِنَّ أَوْلَ بَيْتٍ وَضِعَ لِلْمُتَّكِبِ
لَلَّذِي يَتَكَبَّلُ فَلَازَمَ أَوْلَادَ الْمُعَالِبِينَ
فَبِمَا يَكُلُّ نَهَيَّاً نَهَيَّاً إِرْاعِيَّةً
وَمِنْ تَحْلُمَهُ كَلَّمَ يَابِسًا

روش بررسی تکلیف انس با قرآن در خانه (قسمت ب)

به روش درس‌های قبل، ابتدا تکلیف داشت آموزان را بررسی می‌کنیم. سپس با پرسش از ایشان به ارزیابی نحوه‌ی خواندن عبارت‌ها و ترجمه‌ی آن‌ها می‌پردازیم. برخی نکات مهم در این جدول، به شرح زیرند.

- ۱- **إِنَّ أَوْلَ بَيْتٍ وَضِعَ لِلْتَّاسِ:** قطعاً اولين خانه‌ای که بنا شد برای مردم. در این عبارت، «أول» به صورت «اولین» یا «نخستین» و «بَيْتٍ» به صورت «خانه‌ای که» معنا می‌شود.
- ۲- **لَلَّذِي يَتَكَبَّلُ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ:** همان که در مکه است، مبارک و هدایت برای جهانیان است. یعنی، خانه‌ی خدا (کعبه) که در مکه بنا شده، اولاً، خانه‌ی مردم و ثانیاً، منشأ برکت و هدایت برای همه‌ی جهانیان است. این خانه نماد روشن توحید و یکتاپرستی بر روی کره‌ی زمین است و یکتاپرستی نیز اساس برکت زندگی دنیوی و هدایت انسان‌ها در دنیا و آخرت است.
- ۳- **فِيهِ ءاِيَاتُ بَيْنَاتٌ مَقَامُ اِبْرَاهِيمَ:** در آن (یعنی کعبه) دلایل (نشانه‌های) روشن (مانند) مقام (جایگاه) حضرت ابراهیم وجود دارد. در کعبه و مسجدالحرام نشانه‌های بسیاری از پیامبران گذشته و از جمله مقام حضرت ابراهیم وجود دارد. حضرت ابراهیم که پدر ادیان توحیدی (یهودیت،

مسيحيت و اسلام) است، بنيان‌گذار اين خانه است؛ در نتيجه، توجه به اين خانه و تكرييم آن بر همه‌ی پيروان سه دين بزرگ توحيدی واجب است.

۴—وَ مَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا: و هرکس داخل شود در آن، هست در امان و امنيت. به جايگاه حرف «در» توجه کنيد. منظور اين است که هرکس وارد مکه شود، در امان و امنيت است و از هرگونه تعرض باید در امان باشد.